

28. maj 2025
J.nr. 2025 - 3432

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 328 af 30. april 2025 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Samira Nawa (RV).

Rasmus Stoklund

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I svar på SAU alm. del - spørgsmål nr. 638 (2023-2024) er der ikke indregnet et skøn for adfærdsvirkningen ved nedsættelse af skatten for negativ nettokapitalindkomst. Vil ministeren vurdere, om der er teoretiske argumenter for, hvilket fortegn en sådan adfærdseffekt vil have?

Svar

Negativ nettokapitalindkomst udgør et fradrag i den skattepligtige indkomst – ofte omtalt som rentefradraget – med en aktuel skatteværdi på godt 33 pct (opgjort ekskl. kirkeskat og ved en gennemsnitlig kommuneskattesats) for den del af den negative nettokapitalindkomst, der er (numerisk) under 50.000 kr. (det dobbelte for ægtepar), og på godt 25 pct. for den resterende del.

Skattefradraget for negativ nettokapitalindkomst indebærer isoleret set et økonomisk incitament til at optage gæld. Optagelse af gæld kan enten skyldes et ønske om at afholde et større forbrug nu på bekostning af et lavere forbrug i fremtiden eller et ønske om at investere i aktiver, som har et forventet højere afkast end udgifterne ved gælden.

Størstedelen af husholdningernes renteudgifter er knyttet til boliggæld. Skattefradraget for negativ nettokapitalindkomst kan således i stort omfang betragtes som et tilskud til erhvervelse af ejerbolig – og dermed også et tilskud til at have et større boligforbrug tidligere i livet, end indkomst og formue ellers ville give mulighed for. Beskatningen af negativ nettokapitalindkomst bør derfor ses i sammenhæng med boligbeskatningen generelt, herunder ejendomsværdiskatten.

En reduktion af skatteværdien af negativ nettokapitalindkomst kan have en række afledte adfærdsvirkninger, herunder på arbejdsudbud, opsparing, porteføljesammensætning, huspriser mv. De økonomiske ministerier skønner aktuelt ikke over størrelsen af disse adfærdsvirkninger eller den samlede virkning heraf.

Skattefradraget for negativ nettokapitalindkomst øger alt andet lige gevinsten ved at arbejde, når sigtet er at kunne have et større boligforbrug (eller at erhverve andre aktiver), og påvirker derfor *arbejdsudbuddet* gennem dels en indkomsteffekt, dels en substitutionseffekt, som er modsatrettede. En reduktion skatteværdien af negativ nettokapitalindkomst vil isoleret set øge arbejdsudbuddet via indkomsteffekten og isoleret set reducere arbejdsudbuddet via substitutionseffekten. Den samlede effekt på arbejdsudbuddet er som udgangspunkt ubestemt, og der skønnes som nævnt p.t. ikke over størrelsesordenen af denne effekt.

En reduktion af skatteværdien af negativ nettokapitalindkomst vil som udgangspunkt indebære et incitament for husholdningerne til at reducere deres *bruttogæld* (idet omkostningen ved låntagning øges) og vil samtidig reducere husholdningernes investeringer i gældsfinansierede *aktiver*, herunder især ejerboliger. Det vil alt andet lige indebære en reduktion af ejendomspriserne – og dermed i husholdningernes boligformue – hvilket dog helt eller delvist må forventes kompenseret gennem øget opsparing i andre aktiver.

Virkningen på husholdningernes samlede *nettoopsparing* på længere sigt vil overordnet afspejle dels en indkomsteffekt, som ved en reduktion af skatteværdien af negativ nettokapitalindkomst vil trække i retning af højere opsparing, og en modsatrettet substitutionseffekt, som isoleret set vil trække i retning af mindre opsparing. Den samlede effekt på husholdningernes nettoopsparing på længere sigt er som udgangspunkt ubestemt, og der skønnes som nævnt p.t. ikke over størrelsen af denne effekt.